

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2023-12 van:

A,
wonend in W,
verder te noemen: klager,

tegen:

B,
kantoorhoudend in X,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

- 1.1. Met een e-mail van 11 december 2023 met bijlagen heeft klager bij de Tuchtcommissie een klacht ingediend over het handelen van de mediator.
- 1.2. De mediator heeft op 16 februari 2024 een verweerschrift, met bijlagen, ingediend.
- 1.3. Op 28 februari 2024 hebben partijen van de Tuchtcommissie een schriftelijke oproep voor de mondelinge behandeling van de klacht op 22 maart 2024 ontvangen. In de oproepingsbrief staat dat de zitting in beginsel niet zal worden uitgesteld vanwege een verhindering van (één van partijen) en dat partijen zich eventueel desgewenst kunnen laten vertegenwoordigen. De Tuchtcommissie heeft de mediator bij e-mail van 7 maart 2024 verzocht zijn aanwezigheid op 22 maart 2024 te bevestigen. De mediator heeft dezelfde dag laten weten dat hij die dag verhinderd is vanwege een familieweekend, maar dat zijn verweerschrift meer dan voldoende onderbouwing geeft om de klacht van klager te weerleggen. De Tuchtcommissie heeft vervolgens op 8 maart 2024 aan partijen bericht dat de mondelinge behandeling zal worden verzet naar 19 april 2024. De mediator heeft daarop laten weten dat in die week een verhuizing staat gepland en gevraagd of de mondelinge behandeling in de tweede of derde week in mei kan worden gehouden. In reactie hierop heeft de Tuchtcommissie de mediator laten weten dat wordt vastgehouden aan de datum van 19 april 2024, omdat de mondelinge behandeling (uit coulance) al een maand is verplaatst en ook rekening moet worden gehouden met de belangen van klager (die zijn aanwezigheid inmiddels had bevestigd). De mediator heeft daarop de intentie uitgesproken dat hij aanwezig zal zijn op 19 april 2024. De Tuchtcommissie heeft de mediator vervolgens op 26 maart 2024 laten weten dat op zijn komst op 19 april 2024 wordt gerekend. Diezelfde dag ontvingen partijen een oproepingsbrief voor de mondelinge behandeling op 19 april 2024.
- 1.4. Op 16 april 2024 heeft de mediator de Tuchtcommissie bericht dat het voor hem in verband met een verbouwing en verhuizing niet mogelijk is om op 19 april 2024 aanwezig te zijn. Op 17 april 2024 heeft de Tuchtcommissie per e-mail aan de mediator medegedeeld, dat geen begrip bestaat voor de door hem opgegeven redenen en dat nog steeds op zijn komst wordt gerekend, maar dat hij als tegemoetkoming de zitting digitaal kan bijwonen. Diezelfde dag liet de mediator weten dat dit laatste voor hem geen optie is vanwege de verhuizing en de omstandigheid dat hij het dossier niet afdoende heeft kunnen voorbereiden, maar dat hij beschikbaar is in de periode van 20 tot 30 mei 2024 en van 9 juli tot medio augustus 2024. De Tuchtcommissie heeft daarop besloten

de mondelinge behandeling op 19 april 2024 doorgang te laten vinden en aan de mediator een link voor digitale deelname toegestuurd.

- 1.5. De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 19 april 2024 in Den Haag. Hierbij was klager aanwezig. De mediator is (ook digitaal) niet verschenen.
- 1.6. De Tuchtcommissie heeft tijdens de mondelinge behandeling met klager afgesproken dat van de mondelinge behandeling een verslag zal worden gemaakt en dat de mediator de gelegenheid krijgt om hierop binnen twee weken te reageren. De Tuchtcommissie heeft het verslag op 26 april 2024 toegestuurd aan de mediator. De mediator heeft op 7 mei 2024 verzocht om uitstel tot uiterlijk 17 mei 2024 (vanwege een verhuizing). De Tuchtcommissie heeft dit verzoek toegewezen. De mediator heeft met een e-mail van 16 mei 2024, met (een al eerder ingediende) bijlage, gereageerd op het verslag.

2. Vaststaande feiten

- 2.1. De mediator is gevraagd klager en zijn ex-echtgenote bij te staan bij hun voorgenomen echtscheiding. De mediator is naast mediator ook geregistreerd financieel planner. De mediationovereenkomst is op 18 augustus 2020 gesloten. In de overeenkomst staat onder meer dat het honorarium van de mediator € 175,- per uur (exclusief 5% kantoorkosten en btw) bedraagt (artikel 8.1) en dat de mediation in beginsel ten hoogste drie maanden zal duren (artikel 7.1). Partijen hebben, conform de opdrachtbevestiging van de mediator, een voorschot van € 2.000,- (exclusief btw) betaald.
- 2.2. Klager en zijn ex-echtgenote hadden een eigen onderneming. Deze hebben zij in 2010 verkocht. De beheermaatschappij (C) is toen blijven bestaan. Klager en zijn ex-echtgenote bezitten ieder de helft van de aandelen in de beheermaatschappij.
- 2.3. Bij e-mail van 26 augustus 2020 heeft klager desverzocht de mediator toestemming verleend voor het delen van informatie met betrekking tot de echtscheiding door de mediator met de accountants van klager en zijn ex-echtgenote, respectievelijk de heer D en de heer E van het kantoor F. Ook de ex-echtgenote van klager heeft hiermee ingestemd. De mediator heeft vervolgens, op 21 september 2020, bij D gegevens opgevraagd over de financiële situatie van partijen.
- 2.4. Bij e-mail van 13 oktober 2020 heeft de mediator aan partijen gevraagd of zij willen dat hij aanwezig zal zijn bij de bezichtiging van hun woning door de makelaar in verband met de voorgenomen verkoop daarvan. Klager heeft geantwoord dat dit wat hem betreft niet nodig is maar dat zijn ex-echtgenote daar wellicht anders over denkt. De ex-echtgenote heeft daarop laten weten dat zij graag wil dat de mediator aanwezig zal zijn. De mediator is vervolgens verschenen bij de bezichtiging.
- 2.5. Op 27 november 2020 heeft de mediator aan partijen een overzicht gestuurd van hun inkomsten en uitgaven na echtscheiding in vijf verschillende scenario's, afhankelijk van hun beslissing over de gezamenlijke woning.
- 2.6. Op 11 december 2020 heeft de mediator aan partijen een eerste concept van het echtscheidingsconvenant toegestuurd en op 29 december 2020 een eerste concept van de vaststellingsovereenkomst. In zijn begeleidende e-mail van 29 december 2020 heeft de mediator toegelicht dat de vaststellingsovereenkomst is bedoeld voor nadere afspraken over wat partijen na de echtscheiding gebonden houdt en dat hij de door hem gemaakte analyse van de inkomsten en uitgaven van partijen, hun inkomenssituatie- en planning en de risicoanalyse heeft meegenomen in het concept.
- 2.7. Op 5 januari 2021 heeft de mediator een overzicht van de liquiditeitsontwikkeling van de beheermaatschappij opgesteld en aan partijen verstrekt.
- 2.8. Op 4 februari 2021 heeft de mediator D en E bericht dat partijen aanvankelijk de beheermaatschappij samen wilden aanhouden maar dat zij inmiddels een juridische

splitsing (op korte termijn of per 1 april 2025) overwegen waarbij zij een eigen gedeelte krijgen. Hij heeft hen verzocht om een opgave van de kosten van de juridische splitsing en de jaarlijkse (boekhoudkundige) werkzaamheden bij splitsing en niet-splitsing. De mediator heeft zijn e-mail in kopie naar klager en zijn ex-echtgenote gestuurd.

- 2.9. Op 19 februari 2021 en 3 maart 2021 ontvingen partijen van de mediator een aangepast concept van de vaststellingsovereenkomst. Op 16 maart 2021 liet klager de mediator weten dat hij "in principe" akkoord ging met het laatste concept. In zijn e-mail schreef klager verder:

(...) goed werk geleverd en uiteindelijk klaar. Nu nog overlezen door D en E en dan ondertekenen.

Dank voor het 'dikvoormekaar' komen en het rangschikken van alle Ins en Outs.

- 2.10. Op 17 en 18 maart 2021 heeft klager herhaald dat hij akkoord is, waarna de mediator de concept vaststellingsovereenkomst heeft doorgestuurd naar D en E met het verzoek om hun reactie en om enkele vragen van partijen te beantwoorden.
- 2.11. Op 25 mei 2021 heeft de mediator partijen bericht dat het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst gereed zijn voor ondertekening maar dat deze aangepast moeten worden omdat klager de beheermaatschappij eerder dan 1 april 2025 wil laten splitsen. In zijn e-mail schrijft de mediator dat hij hierover met partijen heeft gesproken en dat klagers ex-echtgenote onder voorwaarden heeft ingestemd met klagers wens. De mediator heeft in zijn e-mail een aantal opties van de splitsing geschetst.
- 2.12. Op 2 juni 2021 heeft de mediator bij partijen navraag gedaan naar de actuele stand van zaken en gevraagd of hij van D goed heeft begrepen dat klagers ex-echtgenote het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst pas wil ondertekenen na goedkeuring van de splitsing door de inspecteur van de belastingdienst. In dat geval is ondertekening vóór zijn vakantie niet meer mogelijk, zo schrijft de mediator.
- 2.13. De inspecteur heeft toestemming gegeven om één stamrecht (lijfrente) uit de beheermaatschappij te halen en ofwel over te zetten naar een andere entiteit ofwel af te storten naar een bank of verzekeraar.
- 2.14. Op 21 september 2021 heeft de mediator partijen bericht dat afspraken moeten worden gemaakt over welke lijfrente met welk bedrag zal worden afgestort en dat vervolgens het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst kunnen worden aangepast en aan D en E kunnen worden voorgelegd. De mediator heeft partijen gevraagd of zij akkoord gaan met deze stappen in het mediationproces. Ook heeft hij partijen gevraagd of het goed is dat hij de fiscaal jurist van klager, mevrouw G, zal vragen om berekeningen van de lijfrentes te maken.
- 2.15. Bij e-mail van 27 september 2021 heeft klager de mediation opgezegd, omdat hij er geen enkel vertrouwen meer in heeft dat de mediation bijdraagt aan een vruchtbare afronding van de echtscheiding.
- 2.16. In reactie hierop heeft de mediator partijen op 1 oktober 2021 bericht dat de beëindiging van de mediation ervoor kan zorgen dat de procedure nog langer duurt en nog meer gaat kosten. Om dit te voorkomen heeft de mediator het volgende voorstel gedaan:
- jullie hebben ieder een eigen adviseur; [klager] E en [klagers ex-echtgenote] D;
 - een strakke afwikkeling;
 - zie mijn mail van 21 september 2021;
 - berekening (...) G van de benodigde bedragen (...);
 - keuze welk stamrecht in [de beheermaatschappij] blijft (...)
 - vaststelling in het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst;
 - jullie ontvangen de concepten om te bespreken met eigen adviseur;
 - na akkoord definitieve vastlegging en ondertekening (bij de eigen adviseur?);

- versturen aan mr. [naam advocaat] voor indiening rechtbank;

Er staat nog een voorschot van € 2.000 (excl. BTW) open.

Voor mijn gedeelte van de werkzaamheden breng ik een vast bedrag van € 750 (excl. BTW) in rekening. Het resterende bedrag van het voorschot ontvangen jullie nadat de stukken aan de advocaat zijn verstuurd.

Dit voorstel is onder wederzijdse volledige vrijwaring en kwijting.

- 2.17. Op 4 oktober 2021 liet klagers ex-echtgenote weten dat stoppen met de mediation voor haar geen optie is en dat zij anders naar haar advocaat zal stappen.
- 2.18. Op 9 oktober 2021 heeft klager aan de mediator bericht dat hij met zijn ex-echtgenote is overeengekomen dat zij het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst willen ondertekenen, bij voorkeur in de week van 11 oktober. De mediator heeft klager daarop gevraagd te bevestigen dat de mediation doorgaat en dat hij akkoord is met zijn voorstel voor de kosten.
- 2.19. Op 11 oktober 2021 heeft klager de mediator laten weten dat partijen akkoord zijn met wederzijdse vrijwaring en kwijting en het beëindigen van de mediation, dat zij graag een Word-versie van de concepten ontvangen om deze te bespreken met hun adviseurs, dat zij graag het resterende bedrag van het voorschot van € 1.250,- op hun rekening gestort zien en dat de door hun ingeschakelde advocaat de zaak verder zal afhandelen.
- 2.20. De mediator heeft partijen op 12 oktober 2021 bericht dat de afwikkeling plaatsvindt binnen de mediation, dat de mediation pas wordt beëindigd als de stukken door de advocaat zijn verstuurd naar de rechtbank, dat klager er mee akkoord dient te gaan dat de mediation wordt voortgezet, dat partijen "t.z.t." een pdf van het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst ontvangen ter bespreking met hun adviseurs en dat de afgesproken afwikkeling van het voorschot plaats zal vinden als de stukken door de advocaat zijn verstuurd aan de rechtbank.
- 2.21. Op 23 oktober 2021 heeft klager de mediator bericht dat hij met zijn ex-echtgenote overeenstemming heeft bereikt over het voortzetten van de mediation en dat zij allebei hopen op een correcte en vooral snelle afwikkeling. Ook heeft hij zijn akkoord gegeven op de e-mail van de mediator van 4 oktober 2021.
- 2.22. Op 26 oktober 2021 heeft de mediator de fiscaal jurist, G, gevraagd berekeningen te maken in verband met de stamrechten van klager en zijn ex-echtgenote.
- 2.23. Bij e-mail van 9 februari 2022 heeft klager de mediator gevraagd of "*er nog vaart komt in de verdere afwikkeling van de concepten*" en welke stappen hij moet ondernemen om "*enig leven in het dode paard te krijgen*". Klager schrijft ook:
- Ik begrijp dat - door allerlei perikelen ivm. verschuiving accountancy, wantrouwen in handelwijze en facturering van onze mediator, wachten op antwoorden van onze pensioenskundige, mij de schuld geven van trajectvertraging e.d. - onze case in tempo is ingezakt. Dat betreurt ik ten zeerste! Ik ben dit onderhand DAN OOK méér dan kotsbeu. Graag een spoedige en oprechte verklaring!!!*
- 2.24. In reactie hierop liet de mediator weten dat het inderdaad langer duurt dan bedoeld maar dat de te maken juridische, fiscale en financiële keuzes om grote zorgvuldigheid vragen. De mediator verwacht komende week een reactie van klagers ex-echtgenote en D. Nadat partijen overeenstemming hebben bereikt over de beheermaatschappij en het afstorten van de lijfrente kunnen volgens de mediator het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst definitief worden gemaakt.
- 2.25. Op 19 april 2022 heeft klager de mediator geschreven dat hij hoopt op een spoedige afwikkeling. Op dezelfde dag liet de mediator klager en zijn ex-echtgenote weten dat hij vanwege een dubbele longontsteking vanaf maart niet werkzaam is geweest en dat hij verwacht in de week van 25 april weer contact met hen op te zullen nemen. Op 30 april 2022 vraagt klager de mediator "*Kunnen wij de afronding spoedig verwachten?*"

- 2.26. Op 11 mei 2022 heeft de mediator aan klager en zijn ex-echtgenote geschreven dat hij met Ds de splitsing van de beheermaatschappij en de afstorting van een lijfrente heeft besproken. Hij heeft klager en zijn ex-echtgenote verzocht om toezending van digitaal geaccordeerde aangiftes IB 2021. Die stukken, zo schrijft de mediator, zullen door hem worden doorgenomen en daarna zal hij reageren.
- 2.27. Op 13 mei 2022 heeft klager de mediator gevraagd wanneer hij een afronding kan verwachten. De ex-echtgenote van klager heeft de mediator 14 mei 2022 laten weten dat zij volgens haar alles geaccordeerd heeft *“wat er te accorderen viel”* en dat er niets meer open staat. Waaraan klager dezelfde dag toevoegt: *“Als ik nog iets accorderen moet...graag!”*
- 2.28. Op 21 mei 2022 heeft klager onder meer aan de mediator gevraagd *“Wanneer kunnen wij de afronding verwachten?”*
- 2.29. Op 22 mei 2022 heeft de mediator klager als volgt bericht:
- Op 11 mei 2022 een overleg met D gehad.*
- Na ontvangst van de jaarstukken 2021 en de aangiften inkomstenbelasting de overeenkomsten aan het doornemen en aanpassen.*
- Jullie kunnen voor Hemelvaartsdag een mail verwachten voor aanvullende gegevens per 31 december 2021 en een aantal vragen hoe jullie de afwikkeling zien.*
- In ieder geval nodig de stukken van de notariële levering van de Y te Z.*
- leveringsakte;
- aflosnota.
- Verder graag jullie reactie wie van “C” zal gaan voortzetten. Van D begrepen dat het gunstige zou zijn dat A zijn reeds ingegane lijfrente afstort naar een verzekeraar of bank, en dat de lijfrente [klagers ex-echtgenote] in “C” blijft (mede vanwege de contractuele opbouw van 4%) A een andere vennootschap zal oprichten. Wat is jullie mening hierover?*
- 2.30. Op 23 mei 2022 heeft klager aan de mediator geschreven dat hij een afspraak met de notaris heeft voor de oprichting van een nieuwe BV en gevraagd voor welk bedrag hij de lijfrente dient af te storten. Op 24 mei 2022 stuurde de mediator klager een eerder ontvangen berekening van G met de instructie aan klager daarmee naar een verzekeraar of een bank te gaan ter berekening van het af te storten bedrag.
- 2.31. Bij e-mail van 27 mei 2022 heeft klager de mediation beëindigd en de mediator verzocht om een *“volledig gespecificeerde uren verantwoording”* van zijn werkzaamheden.
- 2.32. Op 30 mei 2022 heeft de mediator in antwoord hierop aan partijen geschreven dat voor hem niet duidelijk is waarom klager de mediation zou willen beëindigen. In zijn e-mail geeft de mediator een overzicht van de e-mailwisseling met klager vanaf 11 mei 2022 en zet de mediator uiteen dat de conceptversies van het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst voor 75 procent zijn aangepast, dat hij nog aanvullende informatie van partijen nodig heeft en dat zijn oorspronkelijke planning was om op 30 mei 2022 een e-mail te versturen aan partijen voor de laatste details. Over de kosten van mediation schrijft de mediator dat hij zijn uren vanaf 4 oktober 2021 niet heeft bijgehouden en dat hij hierover geen verantwoording zal afleggen aangezien partijen hierover een afspraak hebben gemaakt. Verder heeft de mediator opgemerkt dat het concept echtscheidingsconvenant en andere stukken uit de mediation vanwege de geheimhouding niet mogen worden gebruikt in een andere procedure indien de mediation wordt beëindigd.
- 2.33. Op 1 juni 2022 heeft klager de mediator bericht dat hij bereid is de mediation voort te zetten op voorwaarde dat partijen de aangepaste concepten uiterlijk 9 juni 2022 ontvangen zodat het echtscheidingsconvenant vóór 1 juli 2022 kan worden ingediend bij de rechtbank. De mediator heeft daarop laten weten dat 9 juni 2022 voor hem niet haalbaar is in verband met privé omstandigheden (de zorg voor zijn zieke echtgenote). Daarop schrijft klager aan de mediator dat hij begrip heeft voor *“dit pijnlijke privémoment”*

maar dat de mediator telkens een andere reden geeft voor het vooruitschuiven en uitstel en dat hij dat “zo langzaam meer dan zat” is. De mediator heeft vervolgens op 9 juni 2022 alsnog het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst in concept alsmede een berekening ‘overbedeling’ toegezonden aan partijen. Klager heeft op 20 juni 2022 zijn opmerkingen en aanpassingen doorgegeven aan de mediator en verzocht dit met grote spoed te verwerken. In zijn e-mail schrijft klager het volgende:

Uit uw concept mis ik een juiste berekening + dat deze helaas niet klopt met de gegevens uit de jaarstukken en de gegevens van [de fiscaal jurist].

U heeft destijds (najaar 2021) medegedeeld dat u voor de verdere afwikkeling betreft deze casus géén facturen méér verzendt. Graag wil ik dit zwart op wit. Ik begrijp dat u zich aan uw afspraken houdt deze keer.

Wanneer u opmerkingen en aanpassingen verwerkt in beide convenanten met grote spoed dan kunnen [klagers ex-echtgenote] en ik ondertekenen en vóór 1 juli 2022 (let wel 2022) verzenden naar [naam advocatenkantoor]. Ik ga [het advocatenkantoor] zelf informeren over “mijn reden van spoed”!!!

Het ondertekenen kan door ons beiden afzonderlijk worden gedaan zonder tussenkomst van uw persoon.

Ik hoop dat u deze mail tot u neemt en de inhoud, van onze opmerkingen en aanpassingen, naar behoren en consciëntieus verwerkt.

Groet!

2.34. Op 21 juni 2022 heeft de mediator klager bericht dat de aanhef, de inhoud en de toonzetting van diens e-mail van 20 juni 2022 (en ook die van 16 juni 2022) voor hem aanleiding zouden zijn om de mediation te beëindigen, maar dat hij vanwege de belangen van partijen bereid is om het mediationtraject af te maken. Voorwaarde is wel dat alle partijen de mediation op een “respectvolle, proactieve en coöperatieve wijze” invullen. De mediator wil van klager de bevestiging dat dit voor hem mogelijk is. Indien deze bevestiging uitblijft, zal de mediator de mediation onmiddellijk beëindigen. Verder schrijft de mediator dat hij bij “een volgende respectloze benadering” de mediation terstond zal beëindigen.

2.35. Klager heeft daarop het vertrouwen in de mediator opgezegd en de mediation definitief beëindigd. In zijn e-mail van 21 juni 2022 schrijft klager het volgende:

Ik heb hier meerdere redenen voor. Ik kies ervoor mij in deze mail te beperken tot de spreekwoordelijke druppel die bij mij de emmer heeft doen overlopen. Dat is uw antwoord van vandaag op mijn eerdere mail van 16 juni jl. en mijn mail van gisteren, 20 juni, met mijn reactie op uw teleurstellende aanpassing van de concepten van het echtscheidingsconvenant en vaststellingsovereenkomst.

Van de door u genoemde respectloze benadering van mijn kant is geen enkele sprake. Ik heb juist getracht door mijn genoemde mails en mijn opmerkingen de mediation tot een goed en inhoudelijk juist einde te brengen.

Niet alleen ik heb op uw aangepaste concepten gereageerd, maar ook [klagers ex-echtgenote] heeft dat gedaan en haar opmerkingen overlapt voor een groot deel mijn opmerkingen.

Ik constateerde in uw stukken onnodige herhalingen, fouten en onduidelijkheden. Ik wijs u naar mijn reacties zelf.

Verder wijs ik u op de buitensporig hoge kosten, die u bij mij en mijn vrouw in rekening heeft gebracht, waarvoor ik de specificaties alsnog tegemoet wens te zien.

Ik beraad mij over verdere stappen betreffende uw mediation in deze zaak.

2.36. Op 22 juni 2022 heeft klager de mediator nogmaals verzocht om een onderbouwing van de door hem bestede uren en werkzaamheden. Daarop is geen reactie meer van de mediator gekomen.

2.37. De mediator heeft voor zijn werkzaamheden over de periode 19 augustus 2020 tot en met 22 september 2021 een bedrag van € 54.380,52 (inclusief btw) in rekening gebracht aan partijen. Dit bedrag komt overeen met 244 uur. Hij heeft vijftien facturen, ieder

voorzien van een urenspecificatie, bij hen ingediend. De laatste factuur dateert van 22 september 2021. Partijen hebben alle facturen betaald aan de mediator.

3. De klacht en het verweer

De klacht

3.1. Klager heeft de volgende klachten geformuleerd:

1. De mediator heeft geen openheid gegeven over het mediationproces en zijn werkzaamheden. Er was geen structuur en geen in- en overzicht.
2. Klager kreeg van de mediator geen antwoord op zijn vragen en onduidelijkheden werden niet opgehelderd wanneer klager dit verlangde.
3. De mediator respecteerde de autonomie van klager niet.
4. De mediation vertoonde onvoldoende voortgang.
5. De communicatie verliep via klagers ex-echtgenote. De mediator fungeerde als klankbord van klagers ex-echtgenote. Klager voelde zich niet gehoord of gezien.
6. De mediator heeft zonder overleg en/of opdracht van klager overleg gevoerd met de accountant en informatie uit de mediation gedeeld met de accountant. De mediator bracht daarnaast geen verslag uit van zijn gesprekken met de accountant. De mediator had ook geen opdracht om zich te bemoeien met de financiën van partijen.
7. De mediator heeft de door klager meermalen geuite wens tot beëindiging van de mediation genegeerd.
8. Het conflict tussen klager en zijn ex-echtgenote kreeg in de mediationgesprekken geen aandacht.
9. Na de mediationgesprekken volgde steeds veel uitzoekwerk voor de mediator terwijl hij hiervoor geen opdracht van klager had en evenmin bij klager bekend was wat het uitzoekwerk inhield. De mediator bracht geen verslag uit van zijn werkzaamheden. Ook leidde het uitzoekwerk niet tot een herkenbaar resultaat.
10. De vaststellingsovereenkomst berustte niet op instemming van klager.
11. De mediator heeft een exorbitant bedrag in rekening gebracht en is niet ingegaan op verzoeken van klager tot een nadere specificatie of verantwoording van zijn uren.
12. De mediator is niet competent. Van hem mocht worden verwacht dat hij zou beschikken over de op zijn website aangeprezen kwaliteiten. De mediator maakte echter veel taal- en rekenfouten en verkondigde ook inhoudelijke onwaarheden.

Het verweer

3.2. De mediator heeft – samengevat – het volgende verweer gevoerd. Vrij snel na aanvang van de mediation werd duidelijk dat partijen geen inzicht in hun financiële situatie hadden. Partijen wilden eerst binnen de mediation hierover duidelijkheid krijgen. De accountant (D) heeft daartoe aan een aantal sessies deelgenomen. De financiële overzichten brachten die duidelijkheid, maar zorgden tegelijkertijd voor onrust over wat nog wel en wat niet meer mogelijk was. Klagers ex-echtgenote wilde dat er naast het echtscheidingsconvenant een vaststellingsovereenkomst zou komen waarin de afspraken uitgebreider en gedetailleerder zouden worden vermeld, omdat zij negatieve ervaringen had met het maken van afspraken met klager. Tijdens de mediation was klager soms sturend. Ook stelde hij herhaaldelijk zijn ideeën en constructies bij. Op meerdere momenten hadden partijen de intentie om het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst te tekenen. De mediation werd steeds weer verlengd, omdat partijen terugkwamen op gemaakte afspraken en er zaken moesten worden uitgezocht en berekend om de details te kunnen uitwerken. De accountant van klager nam daarbij niet altijd de juiste positie in. Steeds wanneer klager de mediation beëindigde en vervolgens doorzette, heeft de mediator de overweging gemaakt of hij zou stoppen of doorgaan. Uit de vele e-mailwisselingen die zich in het dossier bevinden, blijkt dat de mediator transparant heeft gehandeld. De mediator heeft daarnaast alle stukken en

informatie vertrouwelijk behandeld. Zijn uurtarief is marktconform en de uitgevoerde werkzaamheden zijn op een juiste wijze bijgehouden en gefactureerd.

4. De beoordeling

- 4.1. Beoordeeld moet worden of de mediator in strijd met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels) heeft gehandeld. De Tuchtcommissie neemt daarbij de uit het dossier gebleken feiten tot uitgangspunt en bepaalt zo nodig zelf welke Gedragsregel is geschonden. Voor gegrondverklaring van een klacht is vereist dat de verweten gedraging met een voldoende mate van zekerheid vaststaat.

Klachtonderdelen 1, 2, 6 en 9: transparantie

- 4.2. De klachtonderdelen 1, 2, 6 en 9 lenen zich voor gezamenlijke behandeling, omdat zij (geheel of gedeeltelijk) betrekking hebben op werkwijze van de mediator, meer in het bijzonder op het (gestelde) gebrek aan transparantie.
- 4.3. Op grond van Gedragsregel 2 moet de mediator partijen duidelijkheid verschaffen over het mediationproces, inclusief zijn eigen rol daarin. Hij moet kwesties met of tussen partijen bespreekbaar maken en duidelijk zijn over zijn aanpak, de planning en wat partijen van hem mogen verwachten. Openheid, afstemming en duidelijkheid zijn essentieel voor het opbouwen van vertrouwen en een goede en oplossingsgerichte werkrelatie met partijen. De mediator voorkomt hiermee ook moeilijkheden in een later stadium.
- 4.4. De onderhavige mediation heeft bijna twee jaar geduurd en is zonder succes beëindigd. De mediator heeft voor zijn werkzaamheden in het eerste jaar € 54.380,52 in rekening gebracht. De duur en omvang van de kosten van de mediation veronderstellen dat partijen verwickeld waren in een complexe echtscheiding. Die veronderstelling vindt geen steun in het dossier en in wat klager daarover ter zitting en de mediator in zijn reactie daarop hebben verklaard. Ter zitting heeft klager toegelicht dat hij en zijn ex-echtgenote eigenlijk helemaal niet zo veel van mening verschilden over de verdeling van hun vermogen. Dat wordt ondersteund door een handgeschreven document van 7 september 2020 met de titel 'afspraken' waaruit blijkt dat partijen het reeds bij aanvang van de mediation over de verdeling van een groot aantal zaken eens waren. De mediator heeft dit betwist. Volgens hem waren er wel grote meningsverschillen tussen partijen. Hij heeft dit echter niet nader toegelicht, anders dan dat bij partijen onduidelijkheid bestond over hun financiële situatie. Uit de (op zich summiere) specificaties bij de declaraties van de mediator kan worden afgeleid dat de mediator een groot deel van zijn tijd (kennelijk) heeft besteed aan financiële kwesties betreffende de beheermaatschappij en het voeren van overleg daarover met de accountants van partijen. De omvang van zijn tijdsbesteding veronderstelt een complexe financiële situatie. Ook die veronderstelling vindt geen steun in de stukken. Uit de stukken blijkt dat er sprake is van een redelijk overzichtelijke beheermaatschappij met een rekening-courant, lijfrenteverplichtingen jegens klager en zijn ex-echtgenote, oudedagsvoorzieningen voor klager en zijn ex-echtgenote en een liquiditeitspositie waarvan de omvang mede bepaald werd door de verkoopopbrengst van onroerend goed. Ook indien partijen geen inzicht hadden in hun financiële situatie, zoals de mediator stelt, dan rechtvaardigt het aan partijen verschaffen van dat inzicht niet dat de mediator zich kennelijk zo lang en intensief heeft beziggehouden met allerlei uitzoekwerk, en evenmin dat de mediation zich zo lang heeft voortgesleept zonder dat een echtscheidingsconvenant is ondertekend ondanks dat partijen herhaaldelijk hebben aangegeven dat zij daarmee akkoord en tot ondertekening bereid waren. Die rechtvaardiging zou wel gelegen kunnen zijn in duidelijke informatie van de mediator aan partijen over aard en omvang van zijn werkzaamheden en zorgvuldige verslaglegging daarvan. Dergelijke informatie heeft de Tuchtcommissie evenwel van de kant van de mediator niet aangetroffen.

- 4.5. De mediator heeft niet duidelijk gemaakt waarom hij meende dat al zijn werkzaamheden nodig waren, dat hij die met klager heeft afgestemd en besproken en dat het verrichten van die werkzaamheden op de geïnformeerde instemming van partijen berustte. Evenmin is gebleken dat zijn kennelijk vele werk berustte op een gestructureerde aanpak waarover hij klager duidelijk inzicht heeft verschaft. Ook is niet gebleken dat de mediator de inzet van de accountants van partijen met (onder meer) klager heeft afgestemd door telkens duidelijk te maken wat het probleem was, waarom de inzet van de accountants van belang was en na te gaan of die inzet voor klager acceptabel was. Klager heeft verklaard dat hij meermalen verrast was dat de accountant aan een bespreking deelnam of dat de mediator om voor klager onduidelijke redenen de accountants benaderd bleek te hebben.
- 4.6. Door al deze onduidelijkheden heeft het er alle schijn van dat de mediator zich eigenmachtig en steeds meer met de financiële situatie van partijen is gaan bezighouden en zonder duidelijke opdracht van klager zich als een financieel adviseur is gaan gedragen waarbij onduidelijk is gebleven wiens belang hij in dat kader diende. Als voorbeeld dient een door de mediator gemaakte prognose van de inkomsten van partijen na 2025 en een overzicht van de liquiditeitsontwikkeling van de beheermaatschappij. Klager heeft ter zitting toegelicht dat het nut en de noodzaak van deze stukken hem niet duidelijk zijn. Niet is gebleken dat de mediator met partijen het opstellen van de stukken heeft afgestemd door hen duidelijk te maken waarom hij het opstellen daarvan van belang achtte, en dat hij daartoe niet eerder zal overgaan dan nadat partijen hem daartoe toestemming gaven.
- 4.7. Dit geldt ook voor het andere 'uitzoekwerk' dat de mediator heeft verricht. Voor zover de mediator meent dat hij niet tot duidelijke afstemming daarvan met partijen was gehouden omdat hij op grond van zijn algemene voorwaarden zelf mag bepalen hoe hij de opdracht uitvoert, gaat hij er ten onrechte aan voorbij dat partijen de regie hebben over de inhoud, het verloop en de uitkomst van de mediation (vergelijk Gedragsregel 3 'Partijautonomie'). Dit is een belangrijk kenmerk van mediation en kan niet door algemene voorwaarden van de mediator opzij worden gezet. De mediator kan en mag niet eigenmachtig het onderwerp van de mediation en zijn rol daarin veranderen.
- 4.8. In de mediationovereenkomst is bepaald dat die in beginsel ten hoogste drie maanden zou duren. Ook deze afspraak veronderstelt een zekere planning door de mediator, de afstemming daarvan met partijen en een toezicht van de mediator op de voortgang. Van de mediator mocht worden verwacht dat hij een duidelijk plan van aanpak zou hebben en met partijen zou bespreken en in geval van wijzigingen zou bijstellen, zodat het voor partijen voortdurend duidelijk was waarom de mediator welke (extra) werkzaamheden zou verrichten, wat hij in dat kader van partijen en derden verwachtte en wat dit voor de duur en de kosten van de mediation zou betekenen. De Tuchtcommissie heeft niet kunnen vaststellen dat de mediator dit heeft gedaan. Ook in het verweerschrift van de mediator maakt hij, hoewel het klaagschrift voldoende aanleiding bood om te reflecteren op zijn eigen handelen, geen gewag van een dergelijke gestructureerde aanpak.
- 4.9. Klager heeft per e-mail van 26 augustus 2020 toestemming gegeven aan de mediator om informatie uit de mediation te delen met de accountants. Dat klager zijn toestemming op enig moment heeft ingetrokken, is niet gesteld of gebleken. Hierop stuit de klacht van klager dat de mediator en de accountants zonder zijn opdracht informatie met elkaar hebben gedeeld, af. Uit de stukken blijkt echter dat de accountants meer hebben gedaan dan het delen van informatie met de mediator. Zij hebben veelvuldig (fysiek en telefonisch) overleg gevoerd met de mediator en meerdere malen deelgenomen aan mediationssessies. Uit de stukken blijkt niet dat klager hiervoor toestemming heeft gegeven aan de mediator. Dat is wel nodig, omdat de mediator alleen met toestemming van partijen derden bij de mediation mag betrekken (vergelijk Gedragsregel 8.3) en alles wat in de mediation wordt besproken vertrouwelijk is (vergelijk Gedragsregel 6.1). Volgens klager wist hij van te voren niet dat de accountant(s) bij de gesprekken aanwezig

zou(den) zijn en was dit voor hem een verrassing. De mediator heeft in zijn verweerschrift volstaan met de opmerking dat alle stappen in de mediation vooraf met partijen werden besproken. Hij heeft dit niet nader geconcretiseerd of onderbouwd. De Tuchtcommissie gaat daarom aan dit verweer van de mediator voorbij. Van de mediator mocht verder worden verwacht dat hij aan partijen verslag zou uitbrengen van zijn overleggen met de accountant(s). De Tuchtcommissie heeft ook niet kunnen vaststellen dat de mediator dit (voldoende) heeft gedaan. De mediator heeft dit verwijt van klager onvoldoende gemotiveerd weersproken.

- 4.10. Uit dit alles blijkt dat de mediator op een voor klager onnavolgbare wijze met de zaak aan de haal is gegaan waardoor klager het zicht op de inhoud, en het vertrouwen in het voortvarende verloop en de goede afloop van de mediation geheel is verloren en, zoals hij ter zitting heeft verklaard, heeft ervaren dat de problemen tussen hem en zijn ex-echtgenote tijdens de mediation groter werden dan die aanvankelijk bij aanvang waren. Klager voelt zich door de mediator misbruikt en opgelicht. Zeker tegen de achtergrond van de duur van de mediation en de omvang van de declaraties, ademt het hele dossier bij de mediator een fundamenteel gebrek aan transparantie en respect voor de autonomie van klager. De mediator heeft in zijn verweer niet duidelijk weten te maken op welke manier al zijn werk nuttig en doelmatig was voor het bereiken van het eindelijke doel, namelijk een oplossing naar wederzijdse tevredenheid.
- 4.11. Uit het voorgaande volgt dat de klachtonderdelen 1, 6 en 9 gegrond zijn.
- 4.12. Klager heeft verder nog aangevoerd dat de mediator zijn vragen niet heeft beantwoord en onduidelijkheden niet heeft opgehelderd. Voor zover hij daarbij doelt op de financiële verantwoording van de mediator komt dit bij de bespreking van klachtonderdeel 11 aan de orde (zie nr. 4.26). Voor zover de klacht breder zou moeten worden opgevat, geldt dat klager dit niet concreet heeft toegelicht en onderbouwd (met voorbeelden).

Klachtonderdelen 3, 7 en 10: partijautonomie

- 4.13. Op grond van Gedragsregel 3 (Partijautonomie) hoort de mediator tussen de partijen te staan en hen te ondersteunen bij het maken van hun keuzes en het zoeken naar een oplossing. De mediator kan partijen daarbij waar nodig informatie verstrekken, zodat zij zich een weloverwogen beeld kunnen vormen en – al dan niet met behulp van inhoudelijk deskundige adviseurs – hun positie kunnen bepalen. Voorop staat steeds dat de mediator geen uitspraak doet over de kwestie of een onderdeel daarvan, en geen beslissing(en) over de inhoud van het conflict tussen partijen neemt of (één van) partijen onder druk zet om inhoudelijke suggesties van de wederpartij of de mediator te aanvaarden. De mediator dient zeer terughoudend te zijn in het geven van zijn mening of het geven van inhoudelijk advies over wat een partij wel of niet zou moeten doen. Een mening of advies is doorgaans niet waarde vrij en onpartijdig en verdraagt zich lastig met de partijautonomie en de neutrale rol van de mediator.
- 4.14. Uit hetgeen de Tuchtcommissie overwogen heeft in nr. 4.4 e.v. blijkt reeds dat de mediator in ernstige mate tekort geschoten is in het respecteren van de partijautonomie van klager. Dat blijkt uit het fundamentele gebrek aan afstemming met en uitleg aan klager van het vele werk dat de mediator naar eigen inzicht nodig achtte. Dit gebrek komt ook tot uitdrukking in het feit dat klager heeft ervaren dat de mediator geen aandacht heeft getoond voor belangrijke gebeurtenissen die klager tijdens de mediation aan de orde heeft gesteld. Als voorbeeld noemde hij de vervanging van alle sloten van het huis door zijn ex-echtgenote. Het is de Tuchtcommissie niet gebleken dat de mediator daaraan noemenswaardige aandacht heeft besteed.
- 4.15. Klager klaagt zich erover dat de mediator zijn autonomie (ook) niet heeft gerespecteerd door tegen zijn wil aanwezig te zijn bij de bezichtiging van de woning van partijen. De mediator betwist dit. De mediator voert aan dat klagers ex-echtgenote wilde dat hij aanwezig zou zijn en dat klager hiermee akkoord is gegaan. Uit de door de

- Tuchtcommissie vastgestelde feiten (zie nr. 2.4) blijkt niet dat klager akkoord is gegaan. Op grond van de e-mailwisseling staat vast dat de mediator wist dat klager bezwaar had tegen zijn aanwezigheid. Vanwege dit bezwaar had van de mediator verwacht mogen worden dat hij met partijen hierover in gesprek zou gaan. De mediator heeft dit onderdeel van klacht enkel ontkend, maar niet gesteld hoe hij dit geschilpunt tussen partijen heeft besproken en hoe dit tot een oplossing is gebracht. Dit blijkt ook niet uit de stukken.
- 4.16. Ook uit de wijze waarop de mediator heeft gereageerd op de opzeggingen van de mediation door klager, blijkt dat hij de partijautonomie van klager geheel uit het oog heeft verloren. Een van de uitgangspunten van mediation is het vrijwillige karakter ervan. Een partij kan niet worden verplicht tot het aangaan van of doorgaan met mediation. Hij of zij mag op elk moment kiezen om te stoppen met mediation. Dit is ook uitdrukkelijk zo bepaald in artikel 3 van de onderhavige mediationovereenkomst. Op grond van Gedragsregel 3 ('Partijautonomie') is de mediator gehouden de vrijwilligheid bij aanvang van de mediation te toetsen en in het vervolg van de mediation te bewaken. Klager klaagt er terecht over dat de mediator dit niet (voldoende) heeft gedaan. De mediator heeft klager in diens reactie op het eerste beëindigingsbericht voorgehouden dat een einde van de mediation kon leiden tot een langere duur van de (chtscheidings)procedure en tot meer kosten (zie nr. 2.16). Om dit te voorkomen heeft de mediator een voorstel voor de voortzetting van de mediation gedaan. Toen klager vervolgens vasthield aan het einde van de mediation en liet weten dat hij zelf een advocaat had geregeld om de zaak af te handelen (zie nr. 2.19), reageerde de mediator met de opmerking dat de afwikkeling *plaatsvindt* binnen de mediation en dat de mediation *pas wordt beëindigd* als de stukken door de advocaat zijn verstuurd aan de rechtbank (zie nr. 2.20). De mediator herhaalde daarbij zijn eerdere voorstel tot voortzetting van de mediation en verlangde instemming van klager met doorgang van de mediation. Uit de inhoud en toonzetting van de e-mails van de mediator blijkt niet dat hij de wens van klager om de mediation te beëindigen serieus heeft genomen, terwijl niet is gesteld of gebleken dat hij hierover met klager in gesprek is gegaan en bij hem heeft getoetst of hij nog steeds achter de mediation stond. Door klager voor te houden dat de kosten bij beëindiging van de mediation verder zouden oplopen maar dat hij bereid was om de klus te klaren voor 'slechts' € 750,- (een betrekkelijk klein bedrag ten opzichte van het bedrag dat partijen tot dan toe hadden betaald aan de mediator), onder de voorwaarde van "*wederzijdse volledige vrijwaring en kwijting*" heeft de mediator klager onder druk gezet om de mediator voort te zetten.
- 4.17. Toen klager voor de tweede keer de mediation beëindigde, heeft de mediator dit wederom niet gerespecteerd. De mediator reageerde met de opmerking dat het voor hem niet duidelijk was waarom klager zou willen stoppen (zie nr. 2.32). Deze reactie acht de Tuchtcommissie onbegrijpelijk. Uit het e-mailbericht van klager aan de mediator van 9 februari 2022 blijkt toch onmiskenbaar (en naar het oordeel van de Tuchtcommissie terecht) dat klager zeer ernstige kritiek had op het gebrek aan enige voortgang. Het onbegrip van de mediator is voor de Tuchtcommissie alleen verklaarbaar door een pijnlijk gebrek aan inzicht van de mediator in zijn verantwoordelijkheid voor de ontevredenheid van klager. Door daarnaast klager voor te houden dat het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst (in concept) voor drie kwart waren aangepast en naar verwachting binnen een week aan partijen zouden kunnen worden verstuurd, heeft de mediator de wens van klager in het geheel niet serieus genomen en hem vooral ertoe bewogen om de mediation andermaal voort te zetten.
- 4.18. Voor zover klager nog heeft aangevoerd dat de mediator zijn wensen voor de splitsing van de beheermaatschappij heeft genegeerd, faalt die klacht. Klager heeft ter zitting verklaard dat hij die wensen bij aanvang van de mediation niet had en dat hij die na het vijfde of zesde mediationgesprek kenbaar heeft gemaakt aan de mediator. Dit sluit aan op de e-mail van de mediator van 4 februari 2021, waarin hij schrijft dat partijen aanvankelijk geen splitsing wilden. In dezelfde e-mail heeft de mediator verschillende opties voor de splitsing uiteengezet en de accountants gevraagd om hun inbreng. Daarbij

heeft hij vermeld dat hij dit op uitdrukkelijk verzoek van partijen doet. Ook uit de e-mail van de mediator van 25 mei 2021 blijkt dat de mediator de wensen van klager ten aanzien van de splitsing respecteerde. Hij heeft in die e-mail geschreven dat hij over de wens van klager met partijen in gesprek is gegaan. Hij heeft tevens verschillende opties voor de splitsing uiteengezet en aangegeven dat hij de overeenkomsten zal aanpassen “als duidelijk is voor welke optie wordt gekozen”. De mediator legt de bal dus bij partijen.

- 4.19. Ook de klacht van klager dat hij geen vaststellingsovereenkomst wilde en dat de mediator deze er doorheen heeft gedrukt, slaagt niet. Niet gesteld of gebleken is dat klager in reactie op het eerste concept van december 2020 heeft geprotesteerd tegen het opstellen daarvan, terwijl klager meerdere keren heeft bevestigd aan de mediator dat hij akkoord was met het aangepaste concept van maart 2021 (zie nrs. 2.9 en 2.10). Klager bedankte de mediator zelfs voor het “goede werk” dat hij had geleverd. Dit alles wijst er niet op dat de mediator tegen de wil van klager in handelde. Voor zover klager anders meent, heeft hij dit onvoldoende onderbouwd.
- 4.20. Uit het voorgaande volgt dat de klachtonderdelen 3 en 7 gegrond zijn en klachtonderdeel 10 niet gegrond is.

Klachtonderdeel 4: voortgang van de mediation

- 4.21. Gedragsregel 8.1 bepaalt dat de mediator verantwoordelijk is voor het mediationproces en het verloop daarvan bewaakt. De mediator moet de mediation met de nodige voortvarendheid behandelen en daarvoor voldoende tijd beschikbaar maken. De Tuchtcommissie is, met klager, van oordeel dat van een voortvarende behandeling niet gebleken is. Het is onder meer dat gebrek aan voortgang dat voor klager de reden was om de mediation in september 2021 te beëindigen. Daargelaten dat de mediator die wens niet heeft gerespecteerd, was de mediator zich op dat moment ten volle bewust van het belang dat klager hechtte aan een voortvarende afronding van het echtscheidingsconvenant en de vaststellingsovereenkomst. Dat de mediator dat belang terdege beseft blijkt uit zijn e-mail van 4 oktober 2021 waarin staat dat er een “strakke afwikkeling” van de mediation moest komen indien deze door klager zou worden voortgezet. Die strakke afwikkeling is echter uitgebleven. Vanaf eind oktober 2021 tot eind mei 2022, toen klager de mediator voor de tweede keer met ernstige kritiek op het gebrek aan voortgang beëindigde, is niet gebleken van enige activiteit van de mediator. Volgens de mediator was hij in afwachting van een reactie van de accountants en de pensioenadviseur. Als dat al juist zou zijn, want klager heeft aangegeven niet te weten waarop de mediator wachtte, dan blijkt niet dat hij vaart heeft gezet achter het verkrijgen van die reacties. Dit lag wel op zijn weg, omdat hij actief de voortgang van de mediation moest bewaken door met de accountants en de pensioenadviseur duidelijke afspraken te maken. De mediator heeft verder niet betwist dat hij in deze periode vrijwel geen contact heeft gehad met klager. Dit had wel van hem verwacht mogen worden, juist ook nu de mediator zich had gecommitteerd aan een strakke afwikkeling en klager zich herhaaldelijk bij de mediator had beklagd over het gebrek aan voortgang. Uit de stukken komt het beeld naar voren dat de mediator zich niet aan de aan klager gedane belofte van een strakke afwikkeling heeft gehouden en zelfs nadat klager hem aanspoorde tot afwikkeling er om allerlei redenen niet in slaagde om die belofte waar te maken. De Tuchtcommissie rekent dit de mediator aan. Ten eerste omdat hij wist of had moeten weten dat klager - zoals hij ter zitting heeft verklaard - niet verder kon met zijn leven zolang de scheiding niet was afgewikkeld en ten tweede omdat de mediator in zijn verweer niet helder heeft gemaakt waarom de mediation zo veel langer heeft moeten duren dan klager op grond van artikel 7.1 van de mediationovereenkomst redelijkerwijs mocht verwachten. Daarin is immers bepaald dat de mediation in beginsel ten hoogste drie maanden duurt.
- 4.22. Klachtonderdeel 4 is gegrond.

Klachtonderdeel 5: communicatie

- 4.23. Klager stelt dat de communicatie met de mediator via zijn ex-echtgenote verliep en dat de mediator vooral als haar klankbord fungeerde. De Tuchtcommissie heeft dit op basis van de stukken echter niet kunnen vaststellen. In het dossier bevinden zich diverse e-mails van de mediator die rechtstreeks zijn gericht en verzonden aan klager. Bovendien is niet gebleken dat klager tijdens de mediation hierover zijn beklag heeft gedaan bij de mediation. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Klachtonderdeel 8: aandacht voor conflicten

- 4.24. Klager beklagt zich erover dat de conflicten tussen hem en zijn ex-echtgenote geen aandacht kregen in de mediationgesprekken. Als voorbeeld heeft klager genoemd dat zijn ex-echtgenote eigenhandig de sloten van de woning en het kantoor had laten vervangen waardoor klager geen toegang meer had tot alle zakelijke en privé administratie. Volgens klager wist de mediator hiervan maar heeft hij het niet ter sprake gebracht in de mediation. De Tuchtcommissie stelt vast de mediator dit niet (gemotiveerd) heeft betwist. Omdat conflicten tussen partijen in de weg kunnen staan aan het bereiken van een oplossing, had de mediator hieraan aandacht moeten besteden in de mediation. Dit sluit aan op de toelichting bij Gedragsregel 2 ('Transparantie') dat de mediator kwesties tussen partijen bespreekbaar moet maken. Nu niet is gebleken dat de mediator dit heeft gedaan, slaagt ook deze klacht.

Klachtonderdeel 11: declaratiegedrag (Gedragsregel 9)

- 4.25. Gedragsregel 9.1 bepaalt dat de mediator met partijen vooraf een afspraak maakt over zijn tarief en de bijkomende kosten. Gedragsregel 9.5 verlangt van de mediator een duidelijke en inzichtelijke declaratie. Daarbij dient de mediator op een heldere manier de kosten te specificeren, een verrichtingenstaat bij te houden en deze desgevraagd aan partijen te verstrekken. Op deze wijze is het voor partijen inzichtelijk voor welke werkzaamheden de mediator welke kosten in rekening gebracht.
- 4.26. De Tuchtcommissie is van oordeel dat de mediator ook deze Gedragsregels heeft geschonden. De mediator heeft voor zijn werkzaamheden vanaf de aanvang van de mediation in augustus 2020 tot eind september 2021 een bedrag van € 54.380,52 (inclusief btw) in rekening gebracht. Voor de periode daarna is een vaste prijs van € 750,- afgesproken. Het aantal gedeclareerde uren van de mediator is uitzonderlijk hoog. De mediator heeft hiervoor geen bevredigende verklaring gegeven. Hij heeft voor het echtscheidingsconvenant gebruik gemaakt van een model, terwijl niet is gebleken van een complexe (v)chtscheiding of anderszins complicerende factoren. Volgens klager waren er geen punten waarover hij en zijn ex-echtgenote fundamenteel van mening verschilden. Deze stelling vindt steun in het door partijen zelf (buiten de mediator om), bij aanvang van de mediation, opgestelde én ondertekende stuk waarin zij afspraken hebben gemaakt over wie wat krijgt en wat er moet gebeuren met de woning en de andere gemeenschappelijke onroerende zaken (zoals de paardenstal). Ook het beding in de mediationovereenkomst dat de mediation in beginsel ten hoogste drie maanden duurt, wijst niet op een complexe echtscheiding. Voor zover dit gaandeweg de mediation anders bleek – volgens de mediator ontbrak het partijen aan inzicht in hun financiële situatie en moest dat eerst worden opgelost – had het op de weg van de mediator gelegen om hierover met partijen in gesprek te gaan, een plan van aanpak op te stellen en ook uitdrukkelijke aandacht te vragen voor de kosten. Niet gesteld of gebleken is dat de mediator dit heeft gedaan. Daarbij komt dat de beschrijving op de declaraties onvoldoende duidelijk en weinig concreet is, zodat ook hieruit niet blijkt wat de mediator precies heeft gedaan. Een groot deel van de tijd lijkt te zijn besteed aan financiële analyses en prognoses en overleggen met de accountants. Daarvan is, zoals gezegd, niet gebleken dat partijen hiervoor opdracht hebben gegeven. Ook heeft de mediator in zijn verweer niet weten duidelijk te maken dat (al) die werkzaamheden noodzakelijk waren voor een goede afwikkeling van de echtscheiding van partijen. De mediator had vragen van klager over zijn tijdsbesteding daarom niet onbeantwoord mogen laten.

4.27. Partijen hebben vanaf september 2021 een vast bedrag van € 750,- excl. btw afgesproken. Dit bedrag zou de mediator inhouden op het voorschot en het restant daarvan terugbetalen aan partijen “*nadat de stukken aan de advocaat zijn gestuurd*” (zie nr. 2.16). Daarmee heeft de mediator een oneigenlijke voorwaarde verbonden aan het terugbetalen van het restant van het voorschot. De Tuchtcommissie acht het dan ook niet juist dat de mediator dat restant behoudt, temeer omdat hij geheel verantwoordelijk is voor de beëindiging van de mediation door klager. De mediator is gehouden het restant van het voorschot aan partijen terug te betalen.

4.28. Dit klachtonderdeel is aldus gegrond.

Klachtonderdeel 12: competentie

4.29. Op grond van Gedragsregel 7 ('Competentie') mag de mediator alleen een mediation aannemen wanneer hij over de nodige kwaliteiten beschikt om die specifieke mediation goed te laten verlopen. Van de mediator mag worden verwacht dat hij beschikt over de kennis, vaardigheden, beroepshouding en de persoonlijke kwaliteiten die nodig zijn om een goed verloop van de mediation te waarborgen. Hij moet evenwichtig, flexibel, empathisch en doortastend zijn en beschikken over vaardigheden die zijn gericht op het verbeteren van de communicatie (tussen partijen). Uit het vorenstaande is gebleken dat de mediator met name op het punt van transparantie en autonomie grote steken heeft laten vallen. De mediator heeft er in zijn verweer geen of onvoldoende blijk van gegeven dat hij in staat bleek te zijn om naar aanleiding van de klachten van klager te reflecteren op zijn eigen optreden in deze mediation noch om in retrospectief alsnog een uitleg te geven over de door hem gekozen aanpak en inzicht te verschaffen in de door hem gekozen interventies. De Tuchtcommissie is daarom van oordeel dat de mediator in zoverre de competentie mist om de mediation goed te laten verlopen. Klachtonderdeel 12 is daarmee eveneens gegrond.

Conclusie

4.30. De slotsom is dat de klachtonderdelen 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11 en 12 gegrond zijn en de klachtonderdelen 5 en 10 ongegrond zijn.

Maatregel

4.31. De mediator heeft in ernstige mate niet voldaan aan de professionele standaard, dat een mediator dient te handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwaam en redelijk handelend mediator mag worden verwacht. De mediator heeft de kernwaarden van transparantie, partijautonomie en competentie op vele fronten geschonden en de vertrouwelijkheid en voortgang van de mediation onvoldoende bewaakt. Ook heeft de mediator een excessief bedrag in rekening gebracht voor zijn werkzaamheden en onvoldoende inzichtelijk gemaakt hoe hij zijn tijd heeft besteed. De mediator is zich niet of onvoldoende bewust geweest van zijn verantwoordelijkheid voor de bij klager ontstane onvrede over de mediation, hetgeen onder meer blijkt uit het door hem op 21 juni 2022 aan klager gemaakte verwijt van een gebrek aan respect. De mediator heeft het vertrouwen van klager en het aanzien van mediation ernstig geschaad. De ernst van het gedrag van de mediator rechtvaardigt op zich al een zware maatregel.

4.32. Daarnaast staat het gedrag van de mediator, waarop de klachten van klager betrekking hebben, niet op zichzelf.

Bij beslissing van 11 februari 2021 van de Tuchtcommissie (in de zaak M-2020-9) is de mediator een tuchtrechtelijke maatregel opgelegd, te weten schorsing van de registratie in het MfN-register voor de duur van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. In die zaak was onder meer aan de orde dat de mediator het gebrek aan vertrouwen van klager niet daadkrachtig had opgepakt, maar diverse noodkreten onbeantwoord heeft gelaten of steevast te laat beantwoord heeft met als reden privé omstandigheden aan zijn kant, waaronder hardnekkige griep,

vakantie, verblijf in het buitenland, de voorbereiding van een surpriseparty. Dit is precies wat in de onderhavige zaak ook aan de orde is geweest: het onvoldoende verantwoordelijkheid nemen voor een goed en voortvarend verloop van de mediation.

Bij beslissing van 11 februari 2021 van de Tuchtcommissie (in de zaak M-2020-8) is de mediator een tuchtrechtelijke maatregel opgelegd, te weten schorsing van de registratie in het MfN-register voor de duur van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar. In die zaak heeft de Tuchtcommissie onder meer geoordeeld dat de nota's erg hoog waren gezien tegen de achtergrond dat het doel was een echtscheidingsconvenant op te stellen en geen sprake was van een ingewikkelde (v)chtscheiding of anderszins complicerende factoren. Dat is precies wat ook in de onderhavige zaak aan de orde is.

Bij beslissing van de Tuchtcommissie in de zaak M-2018-11 is de mediator onvoorwaardelijk een schorsing voor de duur van zes weken opgelegd vanwege ernstige schending van Gedragsregel 4, de onpartijdigheid. Het College van Beroep heeft het hoger beroep van de mediator tegen deze beslissing verworpen en de beslissing bekrachtigd (B-2019-1).

- 4.33. Bij het bepalen van de op te leggen maatregel neemt de Tuchtcommissie verder in aanmerking dat bij haar ernstige zorgen bestaan over het handelen van de mediator in de toekomst, omdat hij naar aanleiding van de klacht van klager geen enkele blijk heeft gegeven van enig inzicht in zijn handelen.
- 4.34. De Tuchtcommissie acht, gelet op al het voorgaande, doorhaling van de registratie van de mediator in het MfN-register noodzakelijk en de enige passende maatregel. Deze maatregel treedt in werking met ingang van de dag waarop deze beslissing onherroepelijk is geworden.

Tenuitvoerlegging voorwaardelijke schorsing M-2020-08 en M-2020-9

- 4.35. Zoals hiervoor overwogen, heeft de Tuchtcommissie in de zaken M-2020-08 en M-2020-9 bij uitspraak van 11 februari 2021 aan de mediator de maatregel van schorsing voor de duur van zes maanden, waarvan drie maanden voorwaardelijk, opgelegd. Dit betekent, dat wanneer de mediator zich in de periode van de proeftijd schuldig heeft gemaakt aan (opnieuw) een overtreding van de Gedragsregels, de schorsing van drie maanden alsnog ten uitvoer zal worden gelegd. Die situatie doet zich voor. De proeftijd naar aanleiding van de onherroepelijk geworden beslissingen van de Tuchtcommissie van 11 februari 2021 liep van 11 maart 2021 tot 11 maart 2023. De gedragingen die ten grondslag liggen aan de beslissing in de onderhavige klachtzaak vallen (gedeeltelijk) in de proeftijd. De Tuchtcommissie zal daarom de tenuitvoerlegging gelasten van de bij beslissingen van 11 februari 2021 aan de mediator opgelegde voorwaardelijke schorsingen voor de duur van drie maanden, waarbij de Tuchtcommissie de beslissingen zo verstaat dat de schorsingen niet tegelijkertijd maar na elkaar ten uitvoer moeten worden gelegd. Het betreft immers twee verschillende klachtprocedures- en zaken die de Tuchtcommissie afzonderlijk heeft behandeld en beslist.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klachtonderdelen 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 11 en 12 gegrond en de klachtonderdelen 5 en 10 ongegrond;

- legt aan de mediator de maatregel van doorhaling van zijn registratie in het MfN-register op;
- gelast de tenuitvoerlegging van de twee door de Tuchtcommissie bij beslissingen van 11 februari 2021 in de zaken M-2020-8 en M-2020-9 opgelegde schorsingen van de registratie in het MfN-registratie, steeds voor de duur van drie maanden;
- bepaalt dat de schorsingen ingaan zodra deze beslissing onherroepelijk is geworden, met dien verstande dat de schorsingen niet tegelijkertijd maar na elkaar ten uitvoer worden gelegd.

Aldus beslist op 7 juni 2024 door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, mr. F. Koster en J.F.C. Kurvers, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.N. Kikkert, (plaatsvervangend) secretaris, en ondertekend door de voorzitter.

mr. H.M.M. Steenberghe
voorzitter

Partijen en het MfN-register hebben de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep in te stellen bij het College van Beroep. Het beroepschrift dient binnen vier weken na de verzending van deze beslissing te worden ingediend bij het College van Beroep van de Stichting Tuchtrechtspraak Mediators, info@mediationtuchtrecht.nl.

Deze beslissing is per e-mail aan partijen verzonden op **7 juni 2024**.